

Izhaja vsako sredo in petek.
Stane za celo leto 15 L
» » pol leta 8 »
» » četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo leto lir 40.
Na naročila brez do poslani naročnine se ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik: Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 93

V Gorici, v sredo 28. decembra 1927

Leto X.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi se računajo po dogovoru in se plačajo v naprej. — List izdaja konsorcij »Gor. Straže«. — Tisk Katoliške tiskarne v Gorici, Ri va Piazzetta št. 18.
Uprava in uredništvo: ulica Mameli št. 5. (prej Scuole).
Telef. int. št. 308.

Ojačimo odmev!

Zadnjič smo zapisali, ko smo klicali na delo za naš list: »Armada »Goriške Straže« mora biti močna in silna, da odmev njenega koraka ne bo udarjal na gluha ušesa.« Danes ponavljamo te svoje besede in jih podčrtujemo iz dveh vzrokov:

»Goriška Straža« dosega svoj življenjski namen in cilj samo tedaj, če najdejo njene besede odmev pri slovenskem ljudstvu, za katerega je pisana in kateremu je posvečena, in pri državnih in drugih oblastvih, ki naj po njej spoznajo naše razmere in naše potrebe.

Odmev v ljudstvu! »Goriške Straže« je in hoče ostati glasilo našega ljudstva. Ona skrbi, da je naš človek poučen o političnih in drugih zadevah, ki z dneva v dan pretresajo javno življenje, in mu daje jasne smernice, po katerih naj te zadeve presoja. Stopinja splošne izobrazbe in znanja, ki smo si jo s tolikim trudom priborili tekom let, ne sme pasti, ampak se mora vzdržati vsaj na doseženi višini. Tudi za pouk v gospodarskih, socialnih in stanovskih zadevah je »G. Straža« vedno radevolje na razpolago. Saj se vendar dobro zaveda, da je za naš obstoj izobrazben in podkovan rod neobhodno in nujno potreben.

Ker je pa za ohranitev naše samobitnosti poleg izobrazbe še bolj potrebna značajnost, požrtvovalnost in borbenost, zato si je »Gor. Straža« nadela tudi nalogo vzgajati naše ljudstvo. V številnih člankih in sestavkih smo pojasnjevali načela, na katerih mora sloneti naše gibanje, da bo ostalo zdravo in neporušno. Božja postava mora biti naša zvezda vodnica v vsem našem trenju in vrvenju. Ljubezen do maternega jezika in rodne doma mora goreti v nas z nevgasnim plamenom. Skrb za lastno in celokupno domačijo mora roditi v nas neugnano voljo za smoteno in požrtvovalno delo. Medsebojna strpnost in socialna pravičnost morata dati trdno podlago našim zamislim in naporom. Tako bomo ustvarili rod zanesljivih in značajnih ljudi, ki bo prenesel vse viharje. To so naša vzgojna načela, ki smo jih propovedovali do sedaj in ki jih bomo zvesto čuvali tudi v bodoče. Kadar je bilo treba, smo proti onim, ki so ta načela zanemarjali ali celo blatili, nastopili z vso ostrino, kajti zdrav, pošten rod je naš vrhovni cilj.

Odmev pri državnih in drugih oblastvih! »Goriška Straža« se ni omejila samo na izobraževalno, vzgojno in deloma tudi razvedrilno delo med ljudstvom, temveč je skušala biti tudi posredovalka med njim in raznimi oblastvi. Tolmačila je ljudstvu razne postavbe in odredbe, merodajnim krogom pa ljudske želje in potrebe. Kadar je bilo treba, je bila »Straža« tudi vneta glasnica in zagovornica naših težnj in zahtev in se tudi ni plašila, če je bilo treba stopiti v borbo za naše pravice. Tako je naš list s svojim smotrenim postopanjem lajšal oblastvom njihovo delo in jih opozarjal na ukrepe, ki so potrebni za zdrav in ploden sporazum.

Kakšen je odmev, ki ga je našla »Goriška Straža«? Pri ljudstvu je odmev krepak in jasen. Tisoči naročnikov in čitateljev, ki so trdno

sklenjeni okrog svojega glasila, to zgovorno podpričujejo.

Pri oblastvih odmev ni tako očividni, vendar moramo z zadovoljstvom ugotoviti, da oblastva našo besedo vpoštevajo. Marsikaka neprilika se je odpravila radi pisanja »Goriške Straže« in marsikak nastavljenec je moral spremeniti svoje navade, ker so se njegovi predstojniki potom našega lista prepričali o njihovi kvarljivosti. Tudi k umevanju našega ljudstva in njegovih

Kaj se godi po svetu?

Časopisje ne piše v teh dneh skoro o drugem ko o zlati valuti, ki jo je vpeljala vlada s posebnim odlokom dne 22. decembra. Tudi v naši deželi se ljudje razgovarjajo zelo o »zlati liri« in si belijo glavo, kaj to pomeni. Nekateri misijo, da bo vlada potegnila iz prometa sedanje bankovce in jih zamenjala z novimi, drugi se boje celo, da se bodo založbe pri posojilnicah in bankah prisilno spremenile v nov denar itd. Vsa taka ugibanja so popolnoma brez podlage in nespametna, kakor bomo v tem pregledu razložili.

Z zakonskim odlokom od 23. decembra se v denarnem življenju države ne spremeni prav nič, to se pravi: denar, ki je v prometu, ostane tak kakor je, bankovcev, ki jih ljudje imajo, ne bo nihče spreminjal, ampak ostanejo v njihovi posesti v istem številu in v isti vrednosti, kakor so jo imeli doslej.

V čem obstoji torej pomen »zlate lire«, ako ostane vse pri starem? Tako se bo vprašal marsikateri čitatelj »Goriške Straže«. Da bodo bravci boljše razumeli važnost vladne odredbe, moramo poseči malo nazaj.

Vojna in denar.

Vsi se dobro spominjamo tistih časov iz pred vojne, ko je denar imel polno veljavo in so srebrnjaki in cekini bili vsakdanja reč. S srebrnim goldinarjem si kupoval v trgovini blago in zlatnikov ljudje niti marali niso, češ, da se prav lahko zgubijo in so raje imeli desetak v papirju. To je tudi razumljivo, ako pomislimo, da sta bila papir in zlato isto, saj je državna banka spremenila vsak čas bankovec v zlato, če si to zahteval. Po tedanjih zakonskih predpisih je morala imeti državna banka tako velike zaloge zlata, da je lahko v vsakem trenutku dala državljanu cekin za bankovec in čez to mero banka ni smela tiskati papirnatega denarja. Svetovna vojna je preobrnila to lepo navado in uničila zlato valute. Države so nujno potrebovale denarja in tiskale kar naprej bankovce, čeprav ni bilo v zalogah dovolj zlata. Ker je bilo bankovcev vedno več in zlata čim dalje manj, se je veljava papirnatega denarja stalno manjšala. Tega za časa vojne ni bilo še tako hudo občuditi, ker ni bilo med državami velike trgovine in so vlade držale s silo denar pokoncu. Prave bolečine so se pojavile šele po vojni: en ameriški dolar, ki je stal leta 1914. približno 5 avstrijskih dobrih kron, je veljal po vojni v neki dobi nič manj ko 2880 tisoč milijonov papirnatih avstrijskih kron in 4200 tisoč milijonov nem-

težen je »G. Straža« s svojo odkritosrčno besedo veliko doprinesla.

Kaj je naloga nas vseh? Odmev, ki ga rodi »Gor. Straža« moramo še povečati! Potem bodo načela, ki jih zastopa, imela med ljudstvom še trdnejšo oporo, pri oblastvih bo pa njena beseda še več zalegla in bo razumevanje naših potreb obrodilo tudi blagodejne sadove.

Zato: pomnožite, prijatelji, v teh dneh armado naročnikov »Goriške Straže«, ojačite odmev njenega koraka, da ne bo nihče mogel preslišati njenega pohoda!

škkih mark. Te številke dokazujejo, da sta se bila avstrijski in nemški denar spremenila v čisto navaden papir za kurjenje peči. Nešteto gospodarjev v Avstriji in Nemčiji je prišlo na beraško palico. Toda ne le premagane dežele, temveč tudi zmagovalci so imeli z valuto strahovite težave. Ena izmed prvih nalog povojne dobe je bila torej ta, da so se vse države lotile prav resno zdravljenja financ.

Denar se zdravi.

Ob sklepu miru so stale v denarnem oziru najboljše Združene države Severne Amerike. Njihov dolar je bil ohranil polno zlato veljavo tudi za časa vojne in ni bilo torej treba zdraviti valute. Dobro so stale tudi nevtralne dežele, kakor Holandija, Švica in Norveška, ki se vojne niso bile vdeležile. Izmed vojujočih se držav si je najprej opomogla Anglija. Nastavila je oster davčni vijak na prebivalstvo in po kruti, a kratki operaciji je angleški pfund dosegel staro zlato veljavo. Nemčija in Avstrija si nista mogla pomagati z lastnimi silami, temveč so jima priskočile na pomoč tuje države. Nemška marka stane danes okoli 4 lire in pol in za avstrijski šiling (krona je odpravljena) dobiš 2 italijanski liri in 60 vinarjev. Tudi valuta Italije je preživela hude čase. Nikdar sicer ni bila prišla v položaj avstrijskega in nemškega denarja, toda tudi njena vrednost je skakala in bili so časi, ko si moral plačati za dolar 30 lir, to se pravi šestkrat toliko kakor v mirnem času.

Mussolini je brž po nastopu vlade leta 1922. naznanil, da smatra za eno pglavitnih dolžnosti ozdraviti finance države.

Govor v Pezaru.

Najprej je odpravil iz državnega proračuna primanjkljaje s tem, da je povisal davke in dobil tako državni novih dohodkov, in pa tudi s tem, da je uvedel v državno upravo več varčnosti. Nato je poravnal dolgove, ki jih je imela Italija na Angleškem in v Ameriki. Za časa vojne se je zadolžila Italija pri teh dveh državah za velikanske svote, in sicer za tisoče in tisoče milijonov lir. Mussolini se je zmenil, da so mu Angleži in Amerikanci dolg znižali in da ga bo Italija odplačevala v 62 letih. Toda če vzamemo stvar natančno, teh dolgov ne bo plačevala Italija, ampak Nemci. Nemci so namreč obvezani odrajevati Italiji vojno oškodnino, ki znaša približno toliko, kolikor dolgovi Italije Amerikancem in Angležem.

Ko sta bili te dve stvari urejeni, se je lotil Mussolini denarja. Kljub temu da se je njegova vlada trudila, lira ni bila stalna in je padala na ceni v mednarodni trgovini. Za angleški pfund si moral plačati v letu 1926 časih 150 lir, dočim je stal isti angleški denar leta 1914. približno 25 lir. Tedaj je v juliju 1926. imel Mussolini v mestu Pezaro govor, kjer je naznanil, da bo branil liro »do poslednje kaplje krvi«, in napovedal ozdravljenje valute. Najel je v Ameriki veliko posojilo in izročil denar državnim banki, da pomnoži zaloge z zlatom.

»Pomanjkanje denarja«.

Istočasno je sklenila vlada, da sežge velike množine bankovcev in res je od avgusta 1926. do današnjih dni šlo štiri tisoč milijonov lir v ogenj in se spremenilo v pepel. Ako je pa državnih bankovcev vedno manj, zlata pa vedno več, potem je jasno, da mora veljava papirnatega denarja rasti. Saj se je zaloge državne banke v enem letu in pol pomnožila s petkratno množino tuje ga denarja, ali zlata, ker je inozemski denar enak zlato. Državnih bankovcev je bilo v avgustu 1926. v prometu 20.000 milijonov, danes jih je približno 16.000 milijonov. Prva posledica take politike je bilo občutno pomanjkanje denarja. Banka d'Italia ni mogla dati posojil ne trgovcem, ne industrijalcem in ne zasebnikom, ker je bankovce sežigala in novih seveda ni mogla tiskati. Ljudje so vzdihovali in tožili in mnogo podjetij je šlo v konkurz, ali take žrtve so vselej pri višanju valute. Zato je pa šla lira kvišku in medtem ko so plačali za pfund šterling leta 1926. 150 lir, je stal pfund v maju 1927. le 90 lir. Od maja 1927. do božiča tega leta se je bila lira ustalila in nihala med 89 in 90. V novembru tega leta je bila vlada razglasila, da bo lira ostala na višini 90, in pozvala gospodarske kroge, naj uredijo temu primerno svoje ravnanje.

Zakaj je izdala vlada odlok?

Toda kljub vladnim zagotovitvam so bili ljudje, ki niso verjeli v stalnost lire. Nekateri so računali, da se še dvigne, drugi, da pade. Industrijski krogi so pritiskali na vlado, naj veljavo lire zniža na 100 lir za pfund šterling, češ da je za trgovino boljše, ako lira ni previsoka. Občinstvo je bilo zvedelo za pritisk industrijalcev in tako se je bil postal trgovskega sveta doma in v inozemstvu nemir. Trgovci se niso upali nakupovati blaga, industrijalci niso hoteli staviti denarja v podjetja, inozemci niso marali nalagati kapitalov v Italijo, ker niso znali, kako bo z liro. To je bila velika škoda za gospodarstvo države. Tej negotovosti je hotela napraviti vlada konec in zato je izdala imenovani zakonski odlok. Z njim je uzakonjeno, da je veljava lire za nedoločen čas ustavljena na 92 lir 46 vinarjev za angleški pfund šterling in 19 lir za ameriški dolar. Sedaj imajo vsi gospodarski krogi brezpogojno gotovost, kako je z liro, in se lahko brez skrbi spuščajo v kupčije.

Ali je lira res zlata?

Pri tej priliki je vlada najela novo posojilo v inozemstvu. Pogajala se je z Angleži in Amerikanci ter deloma tudi z drugimi tujimi ban-

kirji ter dobila od njih posojilo v znesku 125 milijonov dolarjev ali 2375 milijonov lir. Ta denar se izročijo državnim banki, ki tiska bankovce, to se pravi Banki d'Italia. S tem se pomnoži iznova zlata zaloga in je lira tako še bolj varno krita, kakor je bila doslej. Da bi dokazala, da so njene besede popolnoma zanesljive in vredne zaupanja, je vlada v odloku oznanila, kakšno je natančno kritje lire. Objavila je, da velja zlata lira 3 lire 66 vin. v papirju in da mora Banka d'Italia v Rimu izplačati vsaki osebi, ki predloži v izmenjavo bankovec, izplačati takoj odgovarjajoči znesek zlata, kar doslej ni bilo v navadi. Iz tega sledi, da lira ni popolnoma zlata, ampak le približno v eni tretjini. Glavno pa je, da vemo, kakšno je pravo kritje našega denarja, in da se moremo zanašati na njegovo stalnost.

Kaj pričakujemo?

Od vladnega ukrepa pričakujemo, da se gospodarska podjetnost v državi polagoma oživi in dobe ljudje nekaj več zaslužka. Nadalje pričakujemo tudi to, da se cene živilom prilagode vrednosti denarja. Danes vedo namreč vsi, da so se sicer plače znižale, da se pa niso znižale temu primerno tudi cene življenskim potrebščinam. Tako stanje je na dolgo nevzdržno. Sedaj ko je denar stalen, se morajo v kratkem razmere spremeniti. Zadnja posledica novega odloka mora biti pa tudi, da država polagoma zniža davke, kar bi silno olajšalo gospodarski položaj ljudstva.

Ni dvoma, da uvideva tudi vlada sama potrebo po znažanju davčnih bremen, a mi želimo le, da bi se to čim prej izvršilo.

Okno v svet.

Jugoslovansko-avstrijska trgovska pogodba.

Ljubljanski »Slovenski Narod« javlja, da bo belgrajska vlada najbrž odpovedala trgovsko pogodbo z Nemško Avstrijo. Pri pogajanjih za novo pogodbo so namreč nastale precejšnje težave.

Konkordat z Albanijo.

Albanski ministrski svet je odobrila najvažnejše točke načrta za konkordat z Vatikanom. Razgovori o podrobnostih se bodo vršili v kratkem v Rimu.

Minister Sazonof.

V Nici na Francoskem je umrl bivši zunanji minister Rusije Sergej Sazonof. Bil je nekoč zelo vpliven mož, ki je igral veliko vlogo za časa svetovne vojne. Leta 1916. se je umaknil iz politike, ker ga je vrгла nemška stranka na ruskem dvoru. Časopisje pravi, da je bil Sazonof Italiji neprijazen in bil nasproten, da bi stopila v vojno ob stran antante.

Maurice Leblanc:

Skrivnostno oko.

(Doživljaji Arsena Lupina.)

XIII. Zadnji boj.

Ko je šel Prasville v svojo pisarno, je videl sedeti v predsobi gospoda Nicole. Njegova zunanost je bila ista: sključena postava, stara salonska suknja, siva mabela pod pazduho, na kljukastem nosu naočniki.

Prasville pokliče svojega tajnika: »Gospod Lastigne, sedaj bom sprejel neko prav nevarno osebo. Brž ko bo notri, razpostavite vosednje prostore tucat inšpektorjev. Pri prvem znaku z zvoncem udrite vsi notri z napetimi revolverji in obkolite moža. Ste razumeli? Zdaj ga spustite notri.«

Ko je šel tajnik ven, je Prasville pokrtil gumb električnega zvonca s kupom papirja, za grmado knjig je pa skrtil dva samokresa precejšnje ga kalibra.

Prepovedani časniki.

Notranje ministrstvo v Beogradu je prepovedalo razširjanje Piccola, Piccola della Sera in Ultimo Notizie na ozemlju Jugoslavije.

Veliko posojilo

se je posrečilo najeti jugoslovanskemu finančnemu ministru v Londonu. Denar bo služil predvsem gospodarski povzdigi Makedonije ali južne Srbije.

Angleži o naši manjšini.

Veliki angleški dnevnik »Times« priobčuje članek o Trstu, kjer govori tudi o slovensko-hrvatski manjšini v Italiji. »Italijanščina« — pravi list »je danes izključni učni jezik v šolah in fašisti skušajo po načrtu vlivati med prebivalstvo hribovskih krajev duh svoje stranke. Bodočnost Trsta in cele pokrajine je odvisna od spretnosti vlade, ki mora držati tujerodce v zadovoljnosti in živeti istočasno v mirnih odnošjih s sosedi.« List trdi, da ni opaziti v Trstu takega sovražstva proti Jugoslaviji kakor v Zagrebu zoper Italijo.

Marinkovič — Bodrero.

Pretekli petek se je vršil v Beogradu med jugoslovanskim zunanjim ministrom in italijanskim poslanikom Bodrerom daljši razgovor, v katerem sta razpravljala o položaju med Italijo in Jugoslavijo. Francosko časopisje pripisuje razgovoru precejšnjo važnost in pravi, da se je vršil v »prijateljskem duhu«. Francoski vladni krogi upajo, da se bodo odnošaji med Italijo in Jugoslavijo zboljšali.

Usoda ruske opozicije.

Ruska opozicija se cepi. Zinovjev in Kamenev sta na kongresu komunistične stranke podala izjavo, da izstopita iz opozicije in da se bosta podvrгла večini. Trocki pa je ostal zvest svojim nazorom.

Papežev govor.

Papež Pij XI. je imel za božič pred zborom kardinalov govor, v katerem je iznova obsodil francoske nacionaliste, zbrane okoli dnevnika »Action française«, ker povzdigujejo lastni narod v deveta besa in mislijo, da se sme v imenu naroda delati drugim tudi krivica in nasilje. Papež pravi, da se taki nauki širijo tudi v Italiji. Sv. oče je izrazil spet zadovoljnost, da se je vpeljal po državnih šolah Italije krščanski nauk.

Zavod sv. Hijeronima v Rimu.

Kakor poročajo listi, se je med jugoslovansko državo in Vatikanom dosegel baje sporazum glede znanega zavoda sv. Hijeronima v Rimu. Po teh vesteh je Vatikan priznal jugoslovanski značaj zavoda in bo vsled tega imenovan za ravnatelja kak odličen duhovnik, ki je jugoslovanski državljan.

»Zdaj je treba biti hiter,« je razmišljal, »če ima listo, mu jo vza- mem. Če je nima, pa zgrabim njega. Pač najbolje bi bilo, zgrabiti njega in listo

Med tem je potrkal na vrata.

»Noter!«

Vstopil je prav boječe gospod Nicole ter se vsedel prav na rob ponujanega stola in pričel:

»Sem prišel, prosim ponižno, gospod glavni tajnik naj mi oprostijo, da sem se tako zakasnili...«

»Dovolite en trenutek,« ga prekinel Prasville.

Stopil je v predsobo, kjer je tajniku naročil, naj zastražijo tudi hodnike zastran morebitnih Lupinovih ukan. Ko se je vrnil, se je vsedel prav zložno v naslanjač kot pripravljeno za daljši razgovor:

»Vi ste rekli torej, gospod Nicole?«

»Da prosim za oprostitev, ker sem se zamudil z gospo Mergy. Saj razumete, mati, ki ima sina že na

DNEVNE VESTI.

Še enkrat o bankovcih.

Večkrat smo že opozarjali čitatelje, da bodo bankovci po 5 in 10 lir prišli z novim letom iz rednega prometa. V zadnjih dneh je pa izšel odlok finančnega ministra, ki dooloča, da ohranijo ti bankovci do 30. junija 1928 svojo postavno veljavo in ostanejo do tega dne tudi še na prejšnjem v prometu. Pri bankah in državnih uradih se bodo pa lahko zamenjavali do 31. dec. 1928. Še le po tem dnevu bodo izgubili svojo vrednost.

Bankovci po 25 lir izgubijo svojo vrednost 30. junija 1928. Zamenjujejo se lahko pri bankah in državnih uradih.

Odpuščeni učitelji.

Iz Rima doznavamo, da bodo slovanski učitelji, ki so bili odpuščeni iz službe radi nepovoljnega znanja italijanščine, vpokojeni po kr. odloku od 13. avgusta 1926 št. 1500. Ta vest je za naše učitelje ugodna.

Smrtna kosa.

V ponedeljek zjutraj 26. t. m. je umrl po daljšem bolehanju župnik pri sv. Roku v Gorici, msgr. Karel Baubela, star 75 let. Rajnik je služboval dolga leta v Gorici in je bil v mestu zelo znana in spoštovana osebnost. Pogreb se je vršil danes v sredo zjutraj. Pokoi njegovi duši!

V vednost!

Goriški magistrat opozarja vse lastnike konj, mežgov in oslov, da morajo predložiti v svrhu določitve davka na krmila posebno prijavo do 10. jan. 1928 izterjevalnici davkov v ulici Mazzini. — Tiskovine za prijavo dobijo brezplačno pri izterjevalnici. Prizadeti si lahko ogledajo pravilnik o odmeri tega davka pri tajništvu magistrata ali pri davčni izterjevalnici.

Oproščenje pristojbin za tekoči račun v glavnih mestih novih provinc.

Generalno poštno ravnateljstvo je določilo, da se od 10. januarja 1928. dalje tudi v glavnih mestih novih provinc ne bodo plačevali pristojbine v poštno čekovnem prometu. To velja za vsako glavno pošto in za vse podružnice.

Za naše izseljence v Južni Ameriki.

Pred kratkim je odpotoval nek slovenski duhovnik v Argentini, in sicer v Buenos Aires, odkoder bo obiskoval slovenske družine po Argentini. Ta gospod duhovnik prosi, da bi mu nabrali naslove naših rojakov v Argentini. Do sedaj smo jih zbrali nad 50. Prosimo naše bravece, posebno gg. duhovnike, naj sporočijo upravi »Goriške Straže« naslove izseljencev.

Neresnična vest.

Nekateri jugoslovanski listi so prinesli vest, da je jugoslovanski ministrski svet sklenil sprejeti v službo celo vrsto slovanskih učiteljev iz naših krajev. Izkazalo se je pa, da je bila ta časnikarska vest popolnoma izmišljena. Dobro, da je resnica kmalu prišla na dan, ker bi lahko taka izmišljotina koga spravila do nepremišljenih korakov.

Ponesrečena tekma.

Na praznik sv. Štefana zvečer se je vršila v goriškem gledališču tekma za najboljše dramsko delo. Prijavili so se trije tekmovalci, sami Goričani, in sicer: V. Graziani, S. Pocarini in P. Volpe. Delo vsakega izmed trojice je bilo naštudirano in vprizorjeno. Občinstvo je pa bilo z nudenimi umetninami nezadovoljno in je drame večinoma z živiganjem in hruščem odklonilo. Razsodišče je izreklo, da razpisane nagrade ne more priznati nobenemu izmed tekmovalcev.

Čudno postopanje.

Nekdo je poslal v Šturije pri Ajdovščini pismo, ki je bilo radi važnih trgovskih poslov nujno. Naslov tvrdke, kateri je bilo pismo namenjeno, je napisal v slovenskem jeziku, kraj in pošta je pa označil pravilno, kakor je predpisano, samo v italijanščini: Sturie delle Fusine, p. Aidussina. Čez približno teden dni je pošta vrnila odpošiljatelju pismo, kateremu je bil priključen listek z opazko: »Ritorno Gorizia! Indicazioni di recapito in lingua estera«. (Nazaj v Gorico! Navedbe naslova v inozemskem jeziku). Kdaj je prišla slovenščina pri nas na Goriškem med inozemske jezike, ne vemo. Vemo samo, da se s takim postopanjem ustvarja nepotrebnostno razburjenje in povzroča gospodarska škoda. Prosimo zato poštno ravnateljstvo, naj prepreči svojevoljnosti podrejenih nastavlencev.

Stoletnica velikega pisatelja.

Dne 20. marca 1928 se bo na Norveškem slovesno praznovala stoletnica rojstva velikega norveškega pisatelja Henrika Ibsena. S pripravami za proslavo so že pričeli.

Požar v Gospodarski zvezi.

V Ljubljani je izbruhnil v noči od 21. na 22. decembra v prostorih Gospodarske zveze, ki so mnogim našim zadružnikom znani iz mirne dobe in beguncem iz časa vojne, velik požar. Gasilci dolgo niso mogli brizgati vode, ker so bile cevi brizgalnice zmrznjene. Grozila je nevarnost, da se vnamejo tudi stanovanja. K sreči je bil po par urah ogenj udušen. Škoda znaša okoli 100.000 dinarjev.

morilnem odru. Moral sem jo potolažiti.«

»Toda vi ste vendar hoteli Daubrecqu tisto skrivnost odzvati.«

»Seveda, a Daubrecqa ni bilo v Parizu. Moral sem ga dati šele pripeljati v avtomobilu, in sicer v košu na strehi.«

Prasville je kar gledal Lupina. Tak domislek, koga v koš potlačiti in ga na avtomobilovi strehi okrog prevažati, je pa prav po Lupinovo. Po vrhu vsega pa to še prizna tako mirno.

»H čemu ste se pa potem odločili?« vpraša Prasville.

»Moj Bog, to pa veste prav tako točno ko jaz. Vaucheray je bil smrtno, rabelj pa lahko ranjen. In vi si lahko mislite, kdo...«

»Kaj,« se Prasville neznansko začudi, »vi še priznate!...«

»Pa pomislite malce, gospod glavni tajnik, kaj pa naj bi drugega storil? Menil sem, če povzročim malo splošne panike, pridobim ti-

stih par ur, ki so mi potrebne. Vlada, predsednik republike in vsi lahko stvar še enkrat razmislimo. Kaj pa vi k temu pravite, gospod glavni tajnik?«

Kaj drugega si je mogel Prasville misliti, ko da je Lupin strašno nesramen možak.

»Mislim, da tako dobro pogoditi na tako daljavo, zahteva že precejšnje izurjenosti.«

»Imam nekaj vaje,« de gospod Nicole skromno.

»Zdi se mi, da smo katastrofo le za dva, tri dni zavlekli,« odvrne Prasville, »če hočemo kaj doseči, je treba...«

»Imeti pravo listo,« skonča Lupin.

»Tako je.«

»In jo imam!«

»Pristo?«

»Popolnoma.«

»Z lotrinškim križcem?«

»Z lotrinškim križcem.«

Prasvillu je kar tesno postajalo pred tem strašnim Lupinom, ki ta-

Koroški Slovenci.

V dunajskem parlamentu se je 22. decembra potegnil za slovensko manjšino na Koroškem socialno demokratični poslanec Lager. Očitno je koroški deželni vladi, da zadržati Slovence, da jim ne daje slovenskih šol da zapostavlja slovenski jezik, kjer le more, in ne drži danih obljub. Koroškimi Slovencem je bila namreč obljubljen kulturna avtonomija ki je pa ni še videti.

»Goriška pratika«.

Opozorjamo, da je »Goriška pratika« v drugi izdaji še na razpolo. V razprodaji stane 1.50 L. — Naročniki »Goriške Straže«, ki plačajo naročnino naprej, jo dobe za 50 stotnik.

Tik mimo sreče.

V ponedeljek popoldne bi bila kmalu doletela težka nesreča korijero, ki vozi med Bovecem in Kobari-dom. Avtomobilni voz je v koražnem diru vozil po ledeni cesti proti Kobari-domu. Prevozil je že mimo Trnoveca, ko je v hipu odletelo prvo kolo. Voz se je pa samo nagnil z osjo na cesto in obstal brez vsake nezgode. Ko je bilo kolo zopet pritrjeno, smo se veselili, da smo jo tako poceni skupili, odpeljali naprej.

Dohodninski davek v Jugoslaviji.

V belgrajski narodni skupščini je poseben odbor, ki se posvetuje o tem, kako izenačiti davke v državi. Pred kratkim so razpravljali tudi o dohodninskem davku, ki ga v Srbiji ne poznajo in ne plačujejo. Poznajo in plačujejo ga pa v drugih delih države. Ker so se srbijanski poslanci uprli uvedbi tega davka v Srbiji, je bil odbor primoran predlagati odpravo v vsej državi. Vlada je sprejela predlog odbora in ako ga bo sprejela tudi skupščina, se bo dohodninski davek 1. januarja 1929. v vsej državi odpravil.

Mezdní spor.

v nemški železni industriji še vedno traja. Državni minister dela je izdal rzsodbo, ki pa sta jo odklonili obe stranki. Upajo pa še vedno, da ne bo prišlo do stavke. Najbrž bo minister svojo rzsodbo proglasil za obvezno.

Ghandi zadet od kapi.

Znanega voditelja indijskih ljudskih množic Ghandija je zadela kap. Njegovo stanje je nevarno. — Po zadnjih vesteh je Ghandi umrl. Božični dar klavirski mladini! Vasili Mirk: 10 povesti za klavirsko mladino.

Zbirka ahkih rondojev na podlagi narodnih pesmic. Priljubljeni tržaški skladatelj Mirk je s to zbirko podaril naši mladini zbirko ljubkih skladb, porabnih za šolo in dom, opremljenih s prstnim redom, »Ljubljanski zvon« pa je izdajal oskrbel krasno opremo. Naj ne bo slovenske rodbine, v kateri bi pianisti in pianistkinje ne poznali te mične izdaje! Dobiva se v Katoliški knjigarni v Gorici.

ko mirno govori, ko da bi imel sam vse sovražnike pa nikakršnega orožja. Čez trenutek nadaljuje:

»Torej ste jo Daubrecqu vzeli?«

»Moj Bog,« reče gospod Nicole smeje, »ko so privlekli dobrega Daubrecqa iz koša, sem že vse pravil. Pa ni bilo treba sile. Sklonjeni nad njega smo čakali, da se prebudi. Klarisa, ki je kar trepetala nestrpnosti, je rekla: »Njegove oči, njegove oči, vanje moram gledati, da bom videla, če resnico pove.« Naenkrat se mi zasveti slutnja. Stržem mu temne naočnike in mu s palcem izderem levo oko, levo — stekleno oko.«

Pri teh besedah prične Lupin skakati in plesati kot norec. Igračka se s steklenim očesom, nazadnje ga vtakne v žep telovnika in mirno izjavi:

»Daubrecqovo levo oko! Ker ni bilo moč najti liste izven Daubrecqa, jo je bilo treba iskati pri njem.«

Strahovit mraz

je bil z božič na juž. Tirolskem. Jezera in potoki so vsi zamrznili in ponedeljek je dosegla temperatura 20/25 in celo 28 stopinj pod ničlo. Zamrznilo je 6 oseb, od katerih so obudili samo štiri k življenju. Taki mrazovi so samo v Rusiji.

Tudi poklici.

Med posebnimi ameriškimi poklici o tudi pokuševalci, oziroma vonjalci šunke, profesorji jezikov za učene papagaje in odkrivalci imen za novo iznajdene predmete.

Nov višinski rekord.

Italijanski letalec Donati se je pred prvi dvignil s svojim letalom v zrak in dosegel višino 11.827 m. Postavil je s tem nov svetovni višinski rekord. Dospel je v ozračje, kjer je kazal toplomer 60 stopinj mraza.

Goreča glava.

V Bejnu je na božičnico pral neki briec gostu glavo z alkoholom in jo zael nato sušiti z električnim tokom. Nesreča je hotela, da je iskra švgnila v lase, nakar je bila hipomačela glava v plamenih. Z brisačari je uspelo brivcem ogenj zadržati in gost je šel z velikimi opeklinami k božičnemu drevescu.

Neverjetno izdajstvo.

V rusojaponski vojni se je svet čudil, kako so mogli Japonci tako lahko zmagati. Zagonetno se je zdelo, da je padla trdnjava Port-Artur npoškodovana v roke Japoncem, da je japonsko vojno brodvje šlo nedotaknjeno skozi ruske mine, da se je polotok Sahalin udal Japoncem brez boja itd.

Sedaj je prišlo na dan, da so Japonci teuspehe kupili z denarjem. Podkupili so bili tri ruske častnike, ki so jim izdali načrte ruske armade. Vsaj je dobil menico, glasečo se na 90 milijonov zlatih mark. plačljivo pa le leta 1915. Z ruskimi častniki je bila v zvezi lepa lahkoživka Soja, tudi ona vdeležena na mastnem dobičku. Ker do današnjih dni Japonci še niso izplačali obljubljenih milijonov, je vložil pred kratkim eden izmed treh izdajalcev ožbo proti japonski vladi. Ostala dva izdajalca ne živita več; ker sta šginila med tem na nepojasnem načinu na oni svet. Ista usoda je začela tudi lahkoživko.

Valuta.

Dn 27. decembra si dobil:	
za 100 fran. frankov	74.42 do 74.75 Lir
za 100 belg. frankov	265.75 do 267. — "
za 100 švic. frankov	365.75 do 367.50 "
za 100 češ. slov. kron	56.05 do 56.35 "
za 100 dinjev	33.25 do 33.55 "
za 1 šterng	89.87 do 90.07 "
za 1 dolár	19. — do 19.43 "
Novci po 2 frankov	71. — do 73. — "
za 100 avst. kron	00.264 do 00.270 "

Vojno odškodninske obligacije dne 27. decembra 1927: 71.50.

»V njegovem očesu,« se norčuje Prasville.

»Prav te dejali,« odvrne Nicole in vzame zopet iz žepa stekleno kroglo te potrkuje z njo po mizi.

»Steklelo oko,« mrmra Prasville ves zmečn.

»Seve,« potrdi Nicole, ki je bil prav veselo razporežen, »in v njem je talisman skrit.«

»Lista e še notri?« praša Prasville, tresč se razburjenosti.

»Še. D odprete, to čast prepustčam van,« odvrne Lupin.

Prasville stegne roko po stekleni krogli, ki je popolnoma podobna očesu z žnico in beloto. Majhen pritisk na skrit gumb in oko se odpre. V vdlini tiči kroglica papirja. Brž jo razprostire in podrži papir proti luči.

»Je lotniški križec?« vpraša Nicole.

»Da, lista je pristna!«

(Dalje.)

ORTOPEDIČNI ZAVOD A. ZECCHI
TURIN - - - VIA ROMA 31/I. - - - TURIN

Aparat Zecchi ustavi

Uspeh aparata Zecchi v naši pokrajini.

Nov ozdravljenec iz Valvasone Dolžnost me veže izreči svojo priznanje in hvaležnost g. ortopedu Zecchi, ki mi je s svojo posebno iznajdbo ustavil in ozdravil kilo, ki mi je delala zelo grenko življenje in me ovirala v mojem poklicu.

Pippo Jožef pok. Luke
Via dei Fornasini
Valvasone (pokr. Videm)

KILO

Važna objava!

Ker prihajajo od vseh strani številna povpraševanja bo ortoped Zecchi obiskal naslednje kraje in bo v spodaj označenih prostorih prikazal prizadetim osebam uspešnost svojega posebnega aparata in jim bo dal dragocene nasvete iz svoje dolge izkušnje.

Videm: nedelja 8. jan., hotel »Italia«
Palmanova: ponedeljek 9. jan., hotel »Rosa d'oro«

Gorica: sreda 18. in četrtek 19. jan., hotel »Angelo d'oro«.

Kaj je novega na deželi?

Miren.

Obč. načelnik kom. Scolari, ki je vodil občini Miren in Sovodnje, je bil te dni postavljen na razpoložbo nje. — V Rupi je umrla pred tednom vzgledna mati Jožefa Ožbot, žena ključarja Ivana. — Na Silvestrovo začne v Mirnu sv. misijon, ki bo trajal do 9. jan. Vodili ga bodo čč. oo. misijonarji iz Grada. Bog daj obilo blagoslova in milosti!

Jageršče.

Smrt kosi... V naši mali duhovni si je v zadnjih mesecih poiskala svoje žrtve med mladimo, med katero neizprosno kosi. V ponedeljek 19. t. m. je po dolgi in mučni bolezni zapustila to solzno dolino Frančiška Lapanje, stara 26 let. Pred dvema mesecema je umrla 18-letna Anica Oblak. In pred petimi meseci je umrl Leopold Reje v cvetu 25. let. Naj jim bo Vsemogočni milostljiv sodnik in naj počivajo v miru! Njihovim družinam iskreno sožalje.

Dolgopoljana pri Vipavi.

Dovolite g. urednik, da po dolgem času damo tudi mi Dolgopoljanci od sebe skromen znak življenja. Na sveti dan zvečer smo imeli v naši gostilni šaljiv prizor. Močno letošnje vino je razgredo dva že starejša brata in njunega nečaka, da so si skočili v razgreto lase. Po precejšnjem lasanju in merjenju moči, ki je pa ostalo brez hujskih posledic, so se pomirili. Konec burke je bil zadovoljiv: vsi trije razvneti nasprotniki so se spet sprijaznili. Tako smo božični praznik tudi pri nas v miru zaključili. Pa drugič še kaj.

Podbrdo.

Umrl je tu v četrtek, dne 22. t. m. Peter Kusterle, ki je bil do razpada Avstrije v službi na dunajskem dvoru. — Rojen dne 21. februarja 1882 v podbrški Bači št. 9, je prišel od vojakov kot lep a tudi vzoren mladenič na dunajski cesarski dvor, kjer je služil celih 28 let, najprej kot dvorni orožnik in potem kot dvorni lakaj. Ker je bil visok, lepo zračen ter v kretanju in nastopu ljubezniv in prijazen, ga je sam cesar Franc Jožef rad imel in se je večkrat z njim zgovarjal. Na Dunaju je bil posebno dobro znan med visokošolci. V potrebah in stiskah so se visokošolci, ki so poznali njegovo blago srce in radodarne roke, zatekali k njemu kot k najboljšemu očetu, in Peter je rad pomagala, podpiral in lajšal trpljenje in bedo visokošolcev. Marsikteri, ki je morda danes v visoki službi, se ga s hvaležnostjo spominja. — Kot dvorni služabnik je nesel k zadnjemu počitku prestolonaslednika Ferdinanda ter cesarja Franca Jožefa, ki mu je kot zvestemu svojemu služabniku zapustil pol milijona kron in zlato uro. A mogočna Avstrija je razpadla, avstrijske krone so izgubile svojo vrednost, cesarski dvor je bil razpuščen in Peter Kusterle je prišel iz Dunaja v Podbrdo, kjer si

je kot preprost delavec s trdim delom služil vsakdanji kruh. Kasneje mu je bila nakazana pokojnina, s katero se je skromno preživljal. A njegovo zdravje je bilo tedaj že zrušeno. Neozdravljiva bolezen, katero je vdano prenašal, ga je spravila v prezgodnji grob. Še ne 56 let star je moral zapustiti ta svet. Njegovim zemeljskim ostankom je bila priložena njegova lepa dolga sablja, katero je želel marsikdo od njega kupiti, a je on ni hotel prodati pod nobenim pogojem, ker jo je hranil kot drag spomin na svojo službo. — Pogreba, ki se je vršil na božično vigiljo, so se udeležili prijatelji in znanci in mnogo drugega ljudstva. — Blagi Peter, počivaj v miru in večna luč naj ti sveti!

Sveto pri Komnu.

V ponedeljek 19. t. m. se je vršila pred goriškim kazenskim sodnim dvorom obravnava proti našemu rojaku, g. učitelju Ludviku Jazbecu iz znane tukajšnje družine. G. Jazbec, ki se je pred časom izselil v Jugoslavijo in zato ni bil navzoč, je bil obdolžen, da je svoji sestrični Ernesti Jazbec iztrgal iz prsi znak z italijansko trobojnico in ga nato poteptal z nogami. Gdč. Ernesta Jazbec je kot pričajo izjavila, da je ona sama pokazala svojemu bratrancu znak in mu rekla, da ga ji je kupil Abram — (mladenič iz naše vasi, ki je bil pri dogodku navzoč in zaslišan tudi kot pričajo) —, g. učitelj jo je krenil po roki, da je padel znak na tla, ni ga pa pohodil. Ker se ta izjava, podana pod prisego, ni vjemala z obtožnico in deloma tudi ne z izjavami prič, zlasti ne s pričevanjem Abramovim, ki je trdil, da je g. Jazbec znak pohodil, je predsednik na predlog drž. pravdnika dal gdč. Jazbec aretirati. Odvedli so jo iz sodne dvorane v zapor. Drugi dan je pa bila izpuščena na svobodo. G. Jazbec je bil v odsotnosti obsojen na 1 leto zapora. — Nenavadno zimo imamo letos. Zgodaj kakor še skoro nikoli smo dobili mi in sosedne vasi sneg, ki si ga nismo prav nič želeli. Bali smo se že, da se ga ne bomo več kmalu znebili. — No, naš strah ni bil opravičen.

Obnovite naročnino

Brez branja

ni znanja

za Goriško Stražo!

Grahovo.

Danes v sredo 28. t. m. se je poročila gdč. Marija Rejc iz znane tukajšnje družine z g. Kendo s Kneže = Temlin. Mlademu paru želimo obilo sreče na novi življenski poti. — Naš obč. tajnik g. Mavri je nevarno obolel. Želimo mu skorajšnjega okrevanja.

Zakriž pri Cerknem.

Prejeli smo in priobčujemo, da se sliši tudi druga plat zvona:

Kakor ima vsak človek dosti prijateljev, a tudi kakšnega sovražnika, tako jih imamo tudi mi fantje iz Zakriža. Eden teh nas je tako slovesno počastil in očrnil v naši »G. Str.« od 21. t. m. Ker pa ni nič resnice na zlobnih očitkih, zato se lahko postavimo. Mi nismo nikoli nobenih neumnosti uganjali v cerkvi pri sv. maši, zato nas ni treba biti sram. Če so pa bili na našem koku kakšni drugi »biki in kozli, ki so se porivali«, kakor je pisal obrekovalec, za to nismo mi odgovorni. Mi fantje se še zmiraj obnašamo kakor se spodobi, posebno pa še v cerkvi. Toliko v vednost bravcem »G. S.«

Boj za edinstvo anglikanske cerkve.

Ljubljanski »Slovenec« je o tem predmetu prinesel sledeče zanimivo poročilo:

Anglija je zopet postala torišče boja čisto verskega, oziroma cerkvenega značaja. Dokaz, kako ta dežela, ki jo imamo poleg Amerike za središče materijalnega in tehnične kulture modernega človeštva, v svojih koreninah živi od globokega verskega čustvovanja in usmeritve. Topot gre za dolgotrajno krizo protestantizma, ki zahteva nujne in temeljite rešitve.

Anglija je zapadla protestantizmu takorekoč slučajno. Vpliv Wiclefovega krivoverstva in pozneje Lutrovega nastopa je bil na težko dostopnem otočju majhen. Do ločitve angleškega naroda od Rima je prišlo najbolj po samodrških težnjah Henrika VIII. in njegovih naslednikov. Protestantizem se je v Angliji le počasi ukoreninil in od Henrika naravnost zaukazani razkol se je uveljavil po hudih borbah, krvavem preganjanju in uporih proti temu absolutizmu. Protestantizem sam ni izšel iz teh borb nerenjen, ampak kot anglikanska država na cerkev, od katere so se ostro ločile druge cerkve kot »neskladne«, ki ne priznavajo državne cerkvenosti, ki so tako proti »rimskega pizmu« kakor proti od države privilegirani »high church«, visoki cerkvi anglikanstva.

Nekaka magna charta (veliki zakonik) te cerkve je skupni molitvenih in obrednik, Common Prayer Book, ki ga je uzakonil Edvard VI. leta 1549. Od tedaj spada obrednik med ustavne parlamentarne temelje angleške države. Okoli Prayer Booka so se bile že ljute bitke, o katerih je težko podati tu tudi samo obris. Danes se je ta borba ponovila. Tudi v državni »high church« so se namreč pojavljale čedalje večje in globlje razlike. Imamo strogi protestantizem, imamo že brezverstvo, imamo vedno bolj k Rimu nagibajočo se in zelo hitro naraščajočo »anglikatoliško« strujo. Zadnje čase so se vršili po nekaterih cerkvah naravnost škandali, kajti eden uči to, drugi ravno nasprotno. Tudi v liturgiji vlada že popoln nered. Zlasti strogi protestanti so razburjeni, ker se čedalje bolj uvajajo rimskokatoliški obredi. Anglikanski škofje so v vedno mučnejšem položaju, ker jih nihče več ne posluša.

Iz te krize naj bi jih rešila reforma obrednika. Ta naj bi obstajala v tem, da se poleg starega dovoli uporaba novega reformiranega, to-

rej zelo slab in zgolj začasen kompromis. Na eni strani so škofje hoteli s tem potolažiti stroge protestante, na drugi povečati svoj ugled in upostaviti vsaj upravno edinstvo anglikanske cerkve, pa tudi ne zaleti popolnoma poti novim dogmatičnim in kulturnim smerem, da tako izpodmaknejo tla h katolicizmu se nagibajočim strujam.

»Reforma« je prišla te dni pred zbornico lordov, kjer je bila spričo velikega števila konservativcev in škofov v tej zbornici z 241 proti 88 glasovom sprejeta. Debata je bila ena najsijajnejših v zgodovini angleškega parlamentarizma. V zbornici poslancev, kjer se je razvila istotako naravnost bogoslovska in dogmatična razprava pa je bila »reforma« z 247 glasovi proti 205 odklonjena. Vzrok je v tem, da člani liberalne in delavske stranke niso prijazni ne visoki cerkvi ne Rimu. Mnogi vidijo v reformiranem obredniku povratek h katol. nauku o transsubstanciaciji. Posredovalni poizkus anglikanskih škofov se je tedaj končal s katastrofalnim iznenadenjem, kajti upali so, da bo sprejet, čeprav z majhno večino.

Anglikanski škofje so se v ponedeljek 19. t. m. zbrali v Canterburyju, da se posvetujejo o nastalem položaju. Ako uvedejo reformirani obrednik samooblastno, bo parlament, ki je v tem vprašanju po zakonu edino merodajen, odgovoril nato z ločitvijo cerkve od države, kar bi s stališča parlamenta tudi bilo najbolj logično. To bi pa pomenilo ogroženje materijalnega položaja anglikanske cerkve, ki je od države bogato dotirana. Če škofje iz novega obrednika odstranijo določbo o Sv. Evharistiji, bodo definitivno odbili od sebe vse »katoliškojuče«, če pustijo vse po starem, se bo anarhija nadaljevala.

Pozdravi in voščila.**Mondelange v Franciji.**

Pošiljamo pozdrave in voščila za srečno novo leto v prvi vrsti tebi »Goriška Straža«, potem staršem, bratom, sestram, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem ter vsem dekletom. — Bajt Anton, Log pri Kanalu, Samec Leopold Velike Žabljice.

Chatelneau.

Iz Belgije pošiljamo tople pozdrave, čeravno je zimski čas, staršem, bratom, prijateljem, znancem in dekletom, posebno pa čitateljem »Goriške Straže«.

Sporočamo vam tudi, da se je glede delavskih razmer veliko poslabšalo od lani. Sedaj delamo le 5 dni v tednu, in začeli so nam tudi plačevati vsako plačo manj, čeravno imamo vedno isto delo. In mnogokrat je treba delati za žive in mrtve in se plaziti po teh malih luknjah kakor krti. Posebno za minerje je slabo. Dajo jim 8 dni časa; kdor noče delati za vlačilca, lahko vzame svoje bukvice in gre. Toda kje dobiti zdaj po zimi delo? Poprej smo zaslužili od 45 do 50 fr., sedaj moramo delati za 36 fr., da človek skoraj še živeti ne more. Prihodnjič kaj več o tem. Voščimo vsem skupaj veselo novo leto. Podgornik Alojzij, Podgornik Alojzija, Podgornik Stanislav, Podgornik Feliks, Podgornik Dionizij, Vrata pri Čepovanu, Pavšič Jožef, Šuligoj Jožef, Šuligoj Ivan, Murovec Rafael, Pavšič Franc, Podgornik Jožef, Lokovec pri Čepovanu; Šavle Jožef, Feliks Kokošar, Lom Tolminski; Al. Žbona, Fabijan Rudolf, Fabijan Alojzij, Bate; Kavčič Franc Volarji.

* * *

Buenos Aires.

Staršem, bratom, sestram, fantom in dekletom in vsem našim rojakom, ki še žive v naši daljni domovini, želimo iz dna srca, da bi jim novo leto bilo v veselje, da bi v njem uživali v polni meri zdravje, mir in

vesele dni in vse karkoli si kdo požel. — Curk Alojz, Žvokelj Alojz, družina Bat iz Gorenje Branice, družina Grbec iz družina Jamšek iz Štanjela, Emil Bandel in družina Marc iz Dolenje Branice, Jožef Gulič, Alojz in Rafael Orel, Ponikve; Alojz Širca, Kosič Danijel, Štolfa Avgust, Štolfa Franc, Žerjal Franc, Leopolda Širca, Pliskovica; Švara Viktor, Švara Anton, Jerič Štefanja, Bandel Marija, Bandel Alojz, Švara Marija, Švara Viktor, Švara Viktorija, Gabrovica; Jerič Rafael, Lukovc; Krpan Anton, Moderc Kristina, Renče; Jež Anton, Gradišče; Franc in Anton Furlan, Vincenc Žvanut iz Lozic; Malči Vitez, Breštovica; Sebastjan Mozetič, Bilje pri Gorici.

* * *

Parana v Argentini.

Mnogo pozdravov pošiljamo iz seljenci v Argentini v Parana. Obenem voščimo veselo novo leto »Goriški Straži« in vsem njenim čitateljem, nadalje staršem, bratom, sestram, sorodnikom, prijateljem in prijateljicam, sploh vsem Slovincem. — Terčič Albin iz Podsobotina pri Gorici; Jan Peter iz Gorenje Tribuše; Leban Ivan iz Čadrga pri Tolminu, Leban Andrej, Leban Poljubina pri Tolminu; rdgo rdg rd Janez, Leban Anton, Kragelj, Rutar Leopold, vsi iz Poljubina pri Tolminu, Jelenčič Matija, Žabče pri Tolminu.

Zgubljeno — najdeno.

Našla se je svota denarja, ki je shranjena pri blagajni mestnega županstva (Tesoreria comunale). Lastnik jo lahko tam dvigne.

Tržne cene.

Česen L 1 do 1.20 kg; zelje sveže 60 do 70 cent. kg; zelje kisló L 1.60 kg; cvetača L 1.10 do 1.40 kg; čebula 90 cent. do L 1 kg; fižol navaden L 1.80 kg; fižol koks L 2.60 kg; solata endivja L 1.60 do 1.80 kg; krompir 60 do 70 cent. kg; repa sladka cent. 20 do 30 kg; repa kislá L 1 kg; radič rdeč L 2.60 do 3.40 kg; špinača L 1.20 do 1.60 kg; zelena L 1.20 do 1.40 kg; motovilec L 2.40 do 2.80 kg; ohrovt cent. 50 do 60 kg; kostanj L 1.10 do 1.30 kg; limone 15 do 20 cent. komad; jabolka L 1.20 do 2.80 kg; maroni L 2.50 do L 3 kg; hruške L 1.60 do 3 kg; sveže maslo L 15 kg; maslo presno L 18 kg; mleko 1 Lira liter, jajca cent. 60 do 70.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. g. Franc Simčič, zidarski mojster v Gorici 50 L, p. n. g. Valentin Rudolf 100 L, tvrdka Katoliška Bukvarna razne šolske predmete in molitvenike v vrednosti :20 L, tvrdka T. Hribar raznega blaga za obleke v vrednosti 450 L. — Bog povrni stotero in obudi mnogo dobrotnikov!

Fanica Pojavnik**Ivo Lenardič**

zaročena

Vrhovlje - 26-12-1927. - Kojsko

Izučen kovač z lastnim orodjem iščem prostora za lastno delavnico ali pa kot delavec. Naslov pove »Goriška Straža«.

V St. Petru pri Gorici št. 249 se odda prosto stanovanje v najem, sestojече iz 1 kuhinjo, 2 spalnih sob, hleva, kleti in shramb ter ¼ njive zemlje obdelano s trtami in sadjem.

Na prodaj sta dva bika švicarske pasme, eden star 18, drugi 12 mesecev, potrjena in priznana od komisije, prvovrstno pleme. Kdor želi kupiti, naj se hitro pobriga. Okretič Franc, Kostanjevica na Krasu št. 94.

POZOR!!

Velika zaloga mrtvaških potrebščin 20% ceneje kot povsod drugod. J. Saksida, trgovec z mrtv. predmeti. Dornberg št. 3.

PRSNE BOLEZNI

(Zdravljenje prsne votline)

REVMATIČNE BOLEZNI**Dott. A. Mazzocca**

Cividale — Via Carlo Alberto 8

Kabinet za žarke X, diatermijo, za zdravljenje z ultraviolettimi žarki, termolux in microscopia.

Sprejema vse delavnike od 10—12.

PLJUČNE BOLEZNI**Dott. Cerretti**

Radiološki kabinet je odprt:

v Vidmu: Via del Sale 15 (vse dni)

v Gorici: Via Barzellini 3 (ob sredah in petkih ob pop. urah).

ACQUA DELL' ALABARDA

proti izpadanju las.

Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellanovich, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

Zavod Dr. BONCINA-FINETTI

TRST, Via Fabio Filzi 23, V. n. Tel. 48-03

Zagotovljeno 3-dnevno zdravljenje

„ŠIJATIKE“

(Trganje v kolku)

Zdravljenje živčnega trganja v laktih in v bokih. — Sprejema od 10—12 in od 15—17.

Zdravnik**za zobe in usta****Dr. LOJZ KRAIGHER**

sprejema

v GORICI

Piazza della Vittoria šte. 20

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica**CORSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)**

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Regenchart & Raymann, vsakovrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna. **Blago solidno! Cene zmerne!**